

**MINISTERSTVO
ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

*Ján Budaj
minister*

Bratislava, 30. decembra 2021

číslo spisu: 5206/2021-9.2

záznam č.: 47482/2021

R o z h o d n u t i e

Podľa § 65 ods. 2 v spojení s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a na návrh Osobitnej komisie ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov

mením

výrok rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 mimo odvolacieho konania, ktorým ako príslušný orgán štátnej správy, na základe odvolania Obce Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760, preskúmalo rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja (ďalej len „OÚ Bratislava“) č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020, vydané podľa § 14 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejných vodovodoch“) a čiastočne ho zmenilo tak, že zrušilo časť výroku, podľa ktorého:

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, ktorý oznámi OÚ Bratislava účastníkom konania na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahradilo ho nasledovným znením:

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

nasledovne:

„Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej vodnej správy a rybárstva (ďalej len „ministerstvo“) ako príslušný odvolací orgán podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 36 ods. 1 písm. a) a § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách

a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 442/2002 Z. z.“) a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vo veci odvolania Obce Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760 preskúmalo rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja (ďalej len „Okresný úrad Bratislava“) č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020, vydané podľa § 14 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z.

Na základe výsledku vykonaného odvolacieho konania ministerstvo ako príslušný odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020

mení

čiastočne tak, že

ruší časť výroku rozhodnutia, podľa ktorého:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, ktorý oznámi Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja účastníkom konania na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahrádza ho novým znením:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií medzi vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, v súlade s § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z.“

Ostatné časti rozhodnutia Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 zostávajú v platnosti bez zmien.“

Odôvodnenie:

Listom zo dňa 01.12.2020, doručeným dňa 02.12.2020, bolo na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky zaslané podanie Obce Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760 (ďalej len „predkladateľ“), označené ako podnet na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva (ďalej len „ministerstvo“) č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 mimo odvolacieho konania.

Napadnutým rozhodnutím ministerstvo ako príslušný orgán štátnej správy, na základe odvolania predkladateľa, preskúmalo rozhodnutie OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020, vydané podľa § 14 ods. 1 zákona o verejných vodovodoch“) a čiastočne ho zmenilo tak, že zrušilo časť výroku, podľa ktorej:

„doba vyhlásenia nútej správy uplynie dňom, ktorý oznámi OÚ Bratislava účastníkom konania na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahradilo ho nasledovným znením:

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“.

Obsahom predloženého podania predkladateľa boli nasledovné námietky smerované voči napadnutému rozhodnutiu:

OÚ Bratislava rozhodnutím č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 (ďalej len „rozhodnutie OÚ Bratislava“) vyhlásil nútenú správu verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve predkladateľa v rozsahu špecifikovanom v rozhodnutí OÚ Bratislava, a to na dobu, kým pominú dôvody vyhlásenia nútenej správy. Predkladateľ listom č. 767/2020, 82/2020/06 zo dňa 27.01.2020 podal voči rozhodnutiu OÚ Bratislava odvolanie, ktoré bolo OÚ Bratislava doručené dňa 27.01.2020. Následne predkladateľ listom č. 2603/2020, 553/2020/06 zo dňa 10.06.2020 doplnil dôvody odvolania a namietal:

- porušovanie príslušných právnych predpisov zo strany spoločnosti Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697 (ďalej len „AVS“), najmä zákona o verejných vodovodoch a vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 21/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou v znení neskorších predpisov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov pri výkone nútenej správy;
- podmieňovanie vydania súhlasného stanoviska ku kolaudácii príspevím na „technické zhodnotenie“ infraštruktúry;
- pretrvávajúce nezhody medzi spoločnosťou AVS a predkladateľom ako vlastníkom infraštruktúry, vo vzťahu ku ktorej je nútená správa zo strany spoločnosti AVS vykonávaná;
- stále prebiehajúce a neuzatvorené súdne konania, siahajúce až do roku 2014/2015;
- dôvodnú obavu predkladateľa o zneužitie postavenia spoločnosti AVS ako núteného správcu jeho majetku v prípade, pokiaľ by bol predkladateľ úspešný v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 26Cb/154/2015;
- tendenčné a účelové konanie spoločnosti AVS, spočívajúce v pozmeňovaní svojich skutkových vyjadrení v závislosti od meniacich sa podmienok;
- nátlak vyvíjaný v priebehu správneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia OÚ Bratislava.

Ministerstvo o odvolaní rozhodlo vyššie uvedeným rozhodnutím č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020. Predkladateľ uvedené rozhodnutie ministerstva, rovnako ako rozhodnutie OÚ Bratislava, považuje za nepreskúmateľné, nevykonateľné, pričom v samotnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu uvedených rozhodnutí, došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov predkladateľa ako dotknutého účastníka konania, ako aj k porušeniu viacerých právnych predpisov.

Predkladateľ najmä nemôže stotožniť s názorom ministerstva, že OÚ Bratislava postupoval správne, keď za núteného správcu vybral spoločnosť AVS, a to napriek tomu, že medzi spoločnosťou AVS a predkladateľom sú vedené viaceré súdne spory, ktoré sa týkajú práve výkonu práv vo vzťahu k vodovodnej a odpadovej infraštruktúre. OÚ Bratislava sa

vôbec nezaoberal otázkou, či ustanovenie AVS za správcu je v záujme predkladateľa, obyvateľov obce a vo verejnom záujme a toto rozhodnutie náležitým spôsobom neodôvodnil. Uvedenou skutočnosťou sa nezaoberalo ani ministerstvo, ktoré v napadnutom rozhodnutí iba konštatovalo, že sa s výberom spoločnosti AVS za núteného správcu stotožňuje, aj napriek tomu, že si je vedomé súdnych sporov vedených medzi predkladateľom a AVS. Predkladateľovi pritom nie je zrejmé, ako mohlo dôjsť k naplneniu verejného záujmu v intenciách ustanovenia § 14 zákona o verejných vodovodoch, keď výkonom nútenej správy infraštruktúry bol poverený prevádzkovateľ, ktorý si neplnil a neplní ani elementárne povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení zákona o verejných vodovodoch. V súvislosti so spôsobom výkonu nútenej správy predkladateľ podal listom č. 3193/2020 zo dňa 28.04.2020 podnet na vykonanie kontroly plnenia povinností a podmienok výkonu nútenej správy. Napriek tomu, že uvedený podnet na vykonanie kontroly plnenia povinností a podmienok výkonu nútenej správy bol OÚ Bratislava zaslaný v apríli 2020, ani po viac ako siedmich mesiacoch OÚ Bratislava nevykonala jediný úkon, ktorým by prešetril predkladateľom podaný podnet.

Predkladateľ sa stotožňuje s názorom ministerstva, že nútená správa je mimoriadnym opatrením na zabezpečenie plynulého prívodu pitnej vody a odvádzania splaškových odpadových vôd. Zdôrazňuje však, že nútená správa musí byť vykonávaná v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi danú oblasť. Ustanovenie AVS za núteného správcu ešte neznamena, že AVS je oprávnená vykonávať správu verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve predkladateľa v rozpore so zákonom, za súčasného zneužívania svojho postavenia. Na porušovanie príslušných právnych predpisov zo strany AVS pri výkone nútenej správy predkladateľ poukazoval opakovane, pričom s uvedenými námietkami sa ministerstvo v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nijako nevysporiadalo.

Predkladateľ ďalej namieta, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je na viacerých miestach zmätočné. Na jednej strane sa v napadnutom rozhodnutí uvádza, že „OÚ Bratislava nemal povinnosť skúmať, z akých dôvodov nedošlo k podpísaniu zmluvy medzi predkladateľom a spoločnosťou AVS a prečo predkladateľ nezabezpečil iného prevádzkovateľa. Skutkový stav je taký, že predkladateľ nemá prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry v zmysle ustanovení zákona o verejných vodovodoch“. Vzápätí ministerstvo konštatuje, že „k námietke, že OÚ Bratislava sa nevysporiadala s tým, že v súvislosti s verejnými vodovodmi a verejnými kanalizáciami v rozsahu uvedenom v rozhodnutí OÚ Bratislava sú vedené viaceré súdne konania medzi predkladateľom a AVS, ministerstvu uvádza, že práve z tohto dôvodu bolo potrebné vyhlásiť nútenú správu do času, kým nedôjde k dohode medzi vlastníkom týchto sietí a prevádzkovateľom v zmysle ustanovení zákona o verejných vodovodoch“. Uvedené tvrdenia ministerstva sú podľa názoru predkladateľa v rozpore so zmyslom a účelom výkonu nútenej správy, ktorá má zohľadňovať v prvom rade verejný záujem, nie záujem súkromnej obchodnej spoločnosti. To, že navrhovateľom nútenej správy bola spoločnosť AVS, ešte neznamena, že bola jediným a vhodným kandidátom na jej výkon.

Hoci verejný záujem je z právneho pohľadu neurčitým pojmom, predkladateľ je toho názoru, že tento by mal byť posudzovaný nielen podľa okolností konkrétnej situácie, na konkrétnom mieste a v konkrétnom čase, ale v prípade jeho aplikácie zo strany príslušného správneho orgánu by mali byť kladené zvýšené nároky na jeho riadne zdôvodnenie. Uvedené sa dá vyvodiť i z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého verejný záujem musí byť objektívne určiteľný vo vzťahu ku konkrétnym činnostiam alebo skutočnostiam (PL. ÚS 33/95).

Pokiaľ teda OÚ Bratislava a ministerstvo disponovali vedomosťou o tom, že vzťahy medzi predkladateľom a AVS sú z titulu ich predchádzajúcej obchodnej spolupráce závažne narušené, mali sa s tým podľa názoru predkladateľa náležite vysporiadať a osobitne mali posudzovať, či spoločnosť AVS je skutočne vhodným subjektom na výkon nútej správy v prípade, pokiaľ medzi predkladateľom a AVS sú vedené súdne konania. Ak by napriek uvedenému mali OÚ Bratislava a ministerstvo za to, že sú dané dôvody výkonu nútej správy, mali tieto právne názory náležite odôvodniť a s dôkazmi predloženými účastníkom konania, ktoré svedčili o opaku, sa náležite vysporiadať. Ani v jednom prípade sa tak ale nestalo.

Predkladateľ nesúhlasí so závermi ministerstva uvedenými v napadnutom rozhodnutí, že OÚ Bratislava nemal povinnosť skúmať, z akých dôvodov nedošlo k podpísaniu zmluvy medzi predkladateľom a AVS a prečo predkladateľ nezabezpečil iného prevádzkovateľa. Uvedené tvrdenie ministerstva podľa názoru predkladateľa popiera jeden zo základných postulátov správneho konania, a to spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci. Správny orgán musí v zmysle zásady materiálnej pravdy zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti v uvedenej veci, pričom zistený stav musí zodpovedať skutočnosti. Zodpovednosť za zisťovanie podkladov pre rozhodnutie pritom nesie správny orgán. Správnosť a úplnosť zistených podkladov má následne viesť k presvedčivosti rozhodnutia správneho orgánu, premietnutej do odôvodnenia rozhodnutia. Z vydaných rozhodnutí OÚ Bratislava a ministerstva však vyplýva, že tieto zásady nesplnili a ako prvostupňový, tak aj odvolací orgán sa uspokojili s nedostatočným zistením skutkového stavu, výsledkom ktorého je porušovanie práv a právom chránených záujmov predkladateľa ako vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Výkonom nútej správy bola AVS poverená okrem iného na tom skutkovom základe, že fakticky prevádzkuje tieto verejné vodovody a verejné kanalizácie aj po uplynutí zmluvy medzi predkladateľom a AVS. V tejto súvislosti predkladateľ uvádza, že zákon o verejných vodovodoch nepozná faktickú prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií, ktorú s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 3 v spojení s § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch nie je možné vykonávať inak, ako na základe písomnej zmluvy. Pokiaľ príslušné správne orgány teda považovali „faktickú prevádzku infraštruktúry“ za jeden z dôvodov vyhlásenia nútej správy v prospech AVS, mali náležite takýto postup odôvodniť. AVS v Obci Chorvátsky Grob nie je jediným, či dokonca výlučným prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií. Navyše poverenie AVS výkonom nútej správy bez náležitého odôvodnenia a spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci neumožňuje vykonať ani základnú kontrolu postupu správneho orgánu v uvedenej veci. Možnosť preverenia správnosti postupu správneho orgánu je pritom jednou z dôležitých zásad správneho konania a umožňuje aj ďalším subjektom preveriť, či v konaní neboli porušené práva iných súťažiteľov poskytujúcich zhodný rozsah služieb na relevantnom trhu, a teda či AVS nebola zvýhodnená oproti iným subjektom.

Z vyššie uvedených dôvodov sa predkladateľ nestotožňuje s tvrdením ministerstva, že v spisovom materiáli pred vydaním napadnutého rozhodnutia ministerstvo nenašlo žiadne dôkazy, zaslané predkladateľom OÚ Bratislava a v zápisnici z ústneho pojednávania tiež neboli uvedené žiadne tvrdenia predkladateľa, s ktorými by sa mal OÚ Bratislava vysporiadať. Uvedené právne závery ministerstva popierajú postulát správneho konania uvedený v § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), založený na vyhľadávacej zásade.

Pokiaľ bolo ministerstvo toho názoru, že postup OÚ Bratislava bol v súlade so zákonom, malo uvedený právny záver riadne odôvodniť a súčasne sa vysporiadať so všetkými odvolacími dôvodmi predkladateľa. Ministerstvo malo na preskúmanie postupu OÚ Bratislava šesť mesiacov, odvolanie predkladateľa mu bolo doručené dňa 27.05.2020. Napriek uvedenému ministerstvo sa k postupu prvostupňového správneho orgánu vyjadrilo na necelých štyroch stranách, kde v zásade potvrdili výroky z rozhodnutia OÚ Bratislava bez ich akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia a podrobenia aspoň zásadnej kritickéj úvahe.

Navyše napriek tomu, že ministerstvo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zosumarizovalo na str. 9 výhrady predkladateľa proti rozhodnutiu OÚ Bratislava, tieto v ďalšom texte odôvodnenia v prevažnej miere odignorovalo. Podľa názoru predkladateľa ide pritom o tak závažné porušenia zákona o verejných vodovodoch a zneužívanie postavenia núteného správcu zo strany AVS, že v danom prípade nemožno hovoriť o výkone nútenej správy vo verejnom záujme.

Tvrdenie ministerstva, že odôvodnenie rozhodnutia OÚ Bratislava je dostatočne jasné, zrozumiteľné a určité, aj keď stručné, je podľa názoru predkladateľa v rozpore so skutočnosťou. Ako vyplýva zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, AVS si bezodkladne po vydaní rozhodnutia OÚ Bratislava vydala vlastné „Zásady výkonu nútenej správy“, ktoré adresovala viacerým orgánom štátnej správy, predkladateľovi, ako aj právnickým osobám pôsobiacim na území Obce Chorvátsky Grob. V rámci predmetných zásad si stanovila vlastné práva a povinnosti núteného správcu. Na túto skutočnosť poukázala listom aj spoločnosť MCST, a.s., Vajnorská 136, 832 61 Bratislava, IČO: 35 779 365, ktorá nezávisle od predkladateľa poukazovala na zmatečnosť rozhodnutia OÚ Bratislava a vydala o vydanie nového procesného rozhodnutia v uvedenej veci. Rozhodnutie OÚ Bratislava je zmatečné a nedostatočné, čoho dôsledkom je zneužívanie postavenia AVS ako núteného správcu nielen vo vzťahu k predkladateľovi, ale predovšetkým k obyvateľom obce a právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť na území obce. Je nemysliteľné, aby súkromná spoločnosť suplovala vlastnými „Zásadami výkonu nútenej správy“ povinnosť správneho orgánu vydať po náležitom zistení skutkového stavu rozhodnutie, ktoré bude vykonateľné a preskúmateľné.

Vydané rozhodnutie OÚ Bratislava viedlo k vytvoreniu stavu právnej neistoty, kedy nútený správca vydáva vlastné „Zásady výkonu nútenej správy“, odmieta si plniť základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o verejných vodovodoch, zneužíva svoje postavenie za účelom zlepšenia si svojho postavenia v prebiehajúcich súdnych konaniach, vyberá poplatky na „technické zhodnotenie infraštruktúry“ bez akejkoľvek opory v zákone, a to všetko za privolenia a nečinnosti príslušných orgánov.

Dôkazy svedčiacie o vyššie uvedených skutočnostiach boli zo strany predkladateľa riadne predložené tak OÚ Bratislava, ako aj ministerstvu, z ktorých im ani jeden nevenoval patričnú pozornosť, čo spochybňuje tak zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia OÚ Bratislava.

Predkladateľ ďalej uvádza, že ministerstvo napadnutým rozhodnutím zmenilo výrok rozhodnutia OÚ Bratislava nasledovne: „doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“. Uvedené ministerstvo odôvodnilo potrebou jednoznačne určiť, kedy doba nútenej správy skončí.

Predkladateľ sa s týmto odôvodnením ministerstva nestotožňuje a uvádza, že nútená správa má v zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch výlučne dočasný charakter, nakoľko ide o závažný zásah do vlastníckych práv vlastníka vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry. Výkon nútenej správy je vymedzený konkrétnym časovým obdobím, t. j. časom nevyhnutnej potreby. Prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie je s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 3 v spojitosti s ustanovením § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch možné výlučne na základe písomnej zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že nútená správa zaniká dňom, kedy vlastník infraštruktúry preukáže (osvedčí) zánik skutočností, ktoré boli dôvodom pre vyhlásenie nútenej správy: v konkrétnom prípade existenciu písomnej zmluvy s novým prevádzkovateľom infraštruktúry, spĺňajúcim odbornú spôsobilosť podľa ustanovenia § 6 zákona o verejných vodovodoch.

Predkladateľ teda zastáva názor, že zánik nútenej správy by mal byť naviazaný na preukázanie pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany predkladateľa, nie vydanie právoplatného rozhodnutia o zrušení rozhodnutia OÚ Bratislava, teda rozhodnutia, ktorým bola nútená správa vyhlásená. Prijatie takéhoto záveru ministerstva je v rozpore s pravidlom dočasnosti nútenej správy na čas nevyhnutne potrebný, pričom dochádza k jej umelému a ničím neodôvodnenému predlžovaniu, najmä ak sa vezme do úvahy možnosť napadnúť takéto rozhodnutie riadnymi, mimoriadnymi či inými opravnými prostriedkami. Uvedené rozhodnutie ministerstva je navyše v rozpore so zásadou správneho konania, vyjadrenou v § 3 ods. 5 správneho poriadku, v zmysle ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Tento odklon ministerstva od bežnej rozhodovacej praxe je nielen v rozpore s uvedenou zásadou, ale zo strany ministerstva nebol ani náležite odôvodnený, čo opätovne zvyšuje mieru právnej neistoty a znemožňuje vykonať kontrolu prijatých záverov, aby nevznikali pochybnosti o ich oprávnenosti.

Predkladateľ konštatuje, že v danom prípade nie je možné zmenu výroku rozhodnutia OÚ Bratislava zo strany ministerstva označiť inak ako nezákonnú, vykonanú bez primeraných dôvodov a nad rámec zákonnej úpravy, obmedzujúcu právo predkladateľa k vlastnému súboru verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

Na základe uvedeného predkladateľ navrhuje, aby správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia napadnuté rozhodnutie ministerstva zrušil, nakoľko bolo vydané v rozpore so zákonom, ako aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia listom č. 5206/2021-9.2, 28564/2021 zo dňa 01.07.2021 vydal v uvedenej veci „Oznámenie o začatí mimo odvolacieho konania na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020“, v ktorom uviedol, že podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku v spojení s § 14 ods. 1 správneho poriadku začína správne konanie na preskúmanie rozhodnutia č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 mimo odvolacieho konania. Súčasne účastníkov konania informoval, že v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku majú možnosť, aby sa v lehote do 10 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia ústne alebo písomne vyjadrili k podkladu rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhli jeho doplnenie.

K Oznámeniu o začatí mimo odvolacieho konania sa listom zo dňa 09.07.2021, doručeným dňa 12.07.2021, vyjadrila Obec Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760, prostredníctvom splnomocneného právneho

zástupcu – Advokátskej kancelárie JUDr. Bielovič, s.r.o., Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 52 134 750. Vo vyjadrení uviedla:

Obec Chorvátsky Grob naďalej zotrváva na svojich vyjadreniach obsiahnutých v liste zo dňa 01.12.2020, ktorý bol návrhom na začatie konania v predmetnej veci. K výroku rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, v ktorom je uvedené, že *„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“*, Obec Chorvátsky Grob namieta, že uvedený výrok je nelogický a súčasne je v rozpore s § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, pretože porušuje dočasnosť nútenej správy, resp. podmienku nútenej správy na čas nevyhnutnej potreby. Obec Chorvátsky Grob upozorňuje na skutočnosť, že OÚ Bratislava rozhodnutím č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 (ďalej len „rozhodnutie o zrušení nútenej správy“) zrušil rozhodnutie OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 o vyhlásení nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve Obce Chorvátsky Grob v prospech spoločnosti AVS. Rozhodnutie o zrušení nútenej správy je vykonateľné, nie však právoplatné. V rozhodnutí o zrušení nútenej správy sa okrem iného uvádza: *„AVS je povinná bezodkladne odovzdať všetky potrebné dokumenty a prístupy vlastníkovi vodárenskej infraštruktúry Obci Chorvátsky Grob. Podľa § 55 ods. 2 správneho poriadku sa odkladný účinok odvolania vylučuje.“*

AVS v liste zo dňa 19.04.2021, označenom ako „Agilita vodárenská spoločnosť, s.r.o. nútenú správu vykonáva naďalej“, uviedla, že AVS bez prerušenia vykonáva nútenú správu, a to do doby, kým v zmysle rozhodnutia ministerstva nepominú dôvody na základe ich preukázania zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií a príslušné rozhodnutie vydané v súlade so zákonom sa stane právoplatným. V tomto liste tiež AVS spochybňovala vykonateľnosť rozhodnutia o zrušení nútenej správy, práve kvôli výroku z rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, podľa ktorého doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

V nadväznosti na uvedené Obec Chorvátsky Grob zastáva názor, že AVS vedome nerešpektuje vykonateľné úradné rozhodnutie tým, že odmieta odovzdať dokumentáciu a prístupy obci a zároveň pokračuje v nútenej správe, a to aj napriek tomu, že vzhľadom na rozhodnutie o zrušení nútenej správy nútenú správu vykonávať nesmie. Aj spomenuté správanie AVS potvrdzuje nutnosť preskúmania rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, nakoľko ním boli úplne odignorované tvrdenia Obce Chorvátsky Grob, ktorými na obdobné nerešpektovanie rozhodnutí a robenie priekov zo strany AVS poukazovala. Pokiaľ by znenie výroku rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 nebolo nelogicky a v rozpore s účelom ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch naviazané na právoplatnosť rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy, odpadli by pochybnosti o vykonateľnosti rozhodnutia o zrušení nútenej správy.

Rozhodnutie o zrušení nútenej správy bezprostredne nadväzovalo na uzatvorenie Zmluvy o prevádzkovaní zo dňa 31.03.2021, uzatvorenej medzi Obcou Chorvátsky Grob a spoločnosťou Inštitút Monitoringu a Analýz s.r.o., Kocel'ova 9, 821 08 Bratislava, IČO:

51 015 315 (ďalej len „IMAZ“), predmetom ktorej je prevádzkovanie verejných vodovodov a verejných kanalizácií v Obci Chorvátsky Grob. Obec Chorvátsky Grob preto ku dňu 09.07.2021 má spôsobilého prevádzkovateľa verejných vodovodov a verejných kanalizácií. Na záver Obec Chorvátsky Grob uvádza, že voči rozhodnutiu o zrušení nútenej správy podala AVS odvolanie, ktoré po nevyhnutných úkonoch zo strany OÚ Bratislava bude predložené ministerstvu na rozhodnutie.

Listom zo dňa 21.07.2021, doručeným dňa 23.07.2021, Obec Chorvátsky Grob, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu – Advokátskej kancelárie JUDr. Bielovič, s.r.o., zaslala správneho orgánu príslušnému na preskúmanie rozhodnutia podanie označené ako „Doplnenie dôkazu do spisového materiálu, vedeného na Ministerstve životného prostredia v konaní evidovanom pod č. 5602/2021-9.2, 28564/2021“. V rámci uvedeného podania Obec Chorvátsky Grob správneho orgánu príslušnému na preskúmanie rozhodnutia predložila listinu „Upovedomenie o vybavení podnetu na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky“ sp. zn. VI/1 Gd 271/21/100-7 zo dňa 13.07.2021, vydanú Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, netrestným odborom, Štúrova 2, 812 85 Bratislava a doručenú Obci Chorvátsky Grob dňa 19.07.2021 (ďalej len „Upovedomenie“).

Obec Chorvátsky Grob uviedla, že listom zo dňa 27.04.2021 podala podnet na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky vo veci preskúmania rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020. Ako vyplýva z Upovedomenia, skutkové závery Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky iba potvrdzujú obcou uvádzané a deklarované skutočnosti, týkajúce sa nezákonnosti vydaného rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020. V Upovedomení sa uvádza, že „v danom prípade správny orgán nemá v predmetnej veci inú právomoc než tú, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 14 zákona o verejných vodovodoch, t. j. vyhlásiť nútenú správu za podmienok uvedených v zákona (ods. 1) a rozhodnúť, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútenej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie (ods. 2). Samotné určenie doby ukončenia nútenej správy spôsobom vyplývajúcim z výroku rozhodnutia, ktoré napádajte, je nad rámec zákona o verejných vodovodoch.“ Obec Chorvátsky Grob s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 4 a 5 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia požiadala, aby uvedené skutočnosti a právne závery zoberal na vedomie, nakoľko tieto bez akýchkoľvek pochyb potvrdzujú nezákonnosť rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020.

AVS k Oznámeniu o začatí mimo odvolacieho konania zaslala svoje vyjadrenie elektronickým podaním, datovaným ku dňu 26.07.2021. Vo vyjadrení uviedla, že sa nestotožňuje so začatím mimo odvolacieho konania na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 a tvrdenia Obce Chorvátsky Grob uvedené v podnete považuje za zavádzajúce a nemajúce oporu v dotknutých právnych predpisoch. OÚ Bratislava určil AVS za núteného správcu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob z dôvodu, že v uvedenej obci AVS vykonávala prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry od júna 2012 do 30.06.2015, pričom aj po ukončení platnosti vtedajšej zmluvy nebola Obec Chorvátsky Grob po cca 5 rokov zabezpečiť prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob. AVS zastáva názor, že nie ona si neplnila svoje zákonné (neprenosné) povinnosti ako údajný vlastník verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, a to predovšetkým povinnosť zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd, vrátane čistenia odpadových vôd v Obci Chorvátsky Grob. AVS vykonávala len faktický výkon nevyhnutných činností súvisiacich so zabezpečením dodávky

pitnej vody a odvádzania odpadových vôd v Obci Chorvátsky Grob, pričom nezasahovala do existujúcej vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry, lebo nemala s vlastníkom verejného vodovodu a verejnej kanalizácie uzatvorenú písomnú zmluvu podľa § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona o verejných vodovodoch. AVS teda vykonávala skoro 5 rokov faktického prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry, pričom Obec Chorvátsky Grob sa finančne nepodieľala na úhrade nákladov spojených so správou, prevádzkou alebo údržbou vodárenskej infraštruktúry ako jej údajný vlastník, a to ani počas vyhlásenej nútej správy.

AVS detailne pozná vodárenskú infraštruktúru v Obci Chorvátsky Grob, na vodárenskej infraštruktúre sú osadené fakturačné meradlá vo vlastníctve AVS a AVS bolo vydané cenové rozhodnutie Úradom pre reguláciu sieťových odvetví pre danú lokalitu. Určením AVS za núteného správcu došlo k zabezpečeniu okamžitého výkonu nútej správy v Obci Chorvátsky Grob.

Obec Chorvátsky Grob tvrdí, že AVS si neplnila svoje zákonné povinnosti, avšak nijako nešpecifikuje, v čom toto neplnenie povinností malo spočívať. Toto tvrdenie je teda účelové, zavádzajúce a ničím nepodložené, nakoľko AVS si vždy plnila zákonné povinnosti prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry. AVS sa nestotožňuje ani s tvrdením Obce Chorvátsky Grob, že správny orgán nemá povinnosť skúmať, z akých dôvodov nedošlo k podpisu zmluvy medzi Obcou Chorvátsky Grob a AVS a ani to, prečo Obec Chorvátsky Grob nezabezpečila iného prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry. AVS poukazuje na § 14 ods. 1 a 2 zákona o verejných vodovodoch a uvádza, že pre rozhodovanie správneho orgánu je bezpredmetné, prečo si vlastník vodárenskej infraštruktúry neplní svoje povinnosti, relevantným je výlučne zabezpečenie nepretržitej dodávky pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v dotknutej lokalite v záujme ochrany verejného zdravia a životného prostredia.

AVS ďalej upozorňuje na skutočnosť, že mimoriadny opravný prostriedok, akým je preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní podľa § 65 a nasl. správneho poriadku, neslúži na odstraňovanie nedostatkov, akými sú nedostatky odôvodnenia rozhodnutia, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. OÚ Bratislava aj ministerstvo rozhodli zákonne, keď AVS určili za núteného správcu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob. Uvedený právny názor potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽ 31/2002. AVS zdôrazňuje, že predmetom konania o vyhlásení nútej správy podľa § 14 zákona o verejných vodovodoch nie je súťaž o núteného správcu, ale bezodkladne zabezpečiť prostredníctvom vyhlásenia nútej správy nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v dotknutej lokalite. AVS nie je zrejme, ako mala zneužívať svoje postavenie núteného správcu vo vzťahu k Obci Chorvátsky Grob, k obyvateľom tejto obce a k právnickým osobám vykonávajúcim podnikateľskú činnosť.

AVS sa nestotožňuje ani s tvrdením Obce Chorvátsky Grob, že nútená správa zaniká dňom, kedy vlastník infraštruktúry preukáže zánik skutočností, ktoré boli dôvodom pre vyhlásenie nútej správy, a to existenciu písomnej zmluvy s novým prevádzkovateľom infraštruktúry, spĺňajúcim odbornú spôsobilosť. Nútená správa sa vyhlasuje na čas nevyhnutnej potreby, ktorý trvá dovtedy, dokiaľ nie je nový prevádzkovateľ vodárenskej infraštruktúry schopný v súlade so zákonom o verejných vodovodoch začať zabezpečovanie činnosti nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd. V súčasnosti sú na vodárenskej infraštruktúre osadené fakturačné meradlá AVS, pričom tieto je potrebné vymeniť za meradlá nového prevádzkovateľa vodárenskej infraštruktúry, čo

je záležitosť týždňov a ž mesiacov. Nový prevádzkovateľ vodárenskej infraštruktúry tiež musí disponovať cenovým rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Obec Chorvátsky Grob uzatvorila dňa 31.03.2021 zmluvu so spoločnosťou IMAZ ako s novým prevádzkovateľom vodárenskej infraštruktúry, IMAZ však nie je schopná z vyššie uvedených dôvodov okamžite prevádzkovať predmetnú vodárenskú infraštruktúru. Navyše, zmluva zo dňa 31.03.2021 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 28.04.2021 je neplatná z dôvodu, že Obec Chorvátsky Grob nie je výlučným vlastníkom vodárenskej infraštruktúry a IMAZ nespĺňa zákonné podmienky na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie.

AVS, OÚ Bratislava a ministerstvu sú z úradnej činnosti známe skutočnosti, že v Obci Chorvátsky Grob sa v minulosti vodárská infraštruktúra prevádzkala do vlastníctva fyzických osôb, čo je v rozpore s § 3 ods. 2 zákona o verejných vodovodoch, v zmysle ktorého vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií môže byť z dôvodu verejného záujmu iba právnická osoba so sídlom na území SR, ktorá je bezúhonná. K náprave nezákonného stavu do dňa podania tohto vyjadrenia nedošlo.

To, že IMAZ nespĺňa zákonné podmienky na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, vyplýva z toho, že IMAZ je podnikateľským subjektom, ktorý prevádzkuje verejné vodovody kategórie V – I až III a verejné kanalizácie kategórie K – I až III na základe získania živnostenského oprávnenia pre tieto viazané činnosti s poukazom na § 7 zákona o verejných vodovodoch, ktoré je možné prevádzkovať len prostredníctvom odborného zástupcu – držiteľa platného osvedčenia o odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie I až III kategórie. Odborný zástupca je v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „živnostenský zákon“) zodpovedným zástupcom. Z výpisu zo živnostenského registra je zrejmé, že IMAZ prevádzkuje vyššie uvedené živnosti prostredníctvom zodpovedného zástupcu Ing. Vladimíra Augustiniho. Ing. Augustini je držiteľom dvoch osvedčení týkajúcich sa odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejného vodovodu a verejnej kanalizácie, a to Osvedčenia o odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejného vodovodu pre kategóriu V – I č. 108-08062004-V-I zo dňa 08.06.2004 (ďalej len „Osvedčenie I“) a Osvedčenia o odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie verejnej kanalizácie pre kategóriu K – I č. 092-01062004-K-I zo dňa 01.06.2004 (ďalej len „Osvedčenie II“). Vychádzajúc z obsahu oboch osvedčení, tieto mali časovo obmedzenú platnosť na päť rokov, Osvedčenie I do 07.06.2009 a Osvedčenie II do 31.05.2009, teda v čase vzniku živnostenského oprávnenia na prevádzkovanie vyššie uvedených živností už tieto osvedčenia neboli platné a ak sa vychádza z verejne dostupných zdrojov, iné osvedčenia neboli Ing. Augustinimu vydané, keďže evidencia osvedčení odbornej spôsobilosti vedená ministerstvom odkazuje práve a výlučne na tieto dve osvedčenia. Iného zodpovedného zástupcu na prevádzkovanie živnosti ako Ing. Augustiniho IMAZ nemá v živnostenskom registri zapísaného, takže v danom prípade neexistuje iná osoba, ktorá by bola zodpovedným zástupcom IMAZ pre dané živnosti.

AVS uvádza ustanovenia zákonom, z ktorých podľa nej vyplýva neplatnosť uvedených osvedčení a uvádza, že má za to, že osvedčenia sú neplatné a že príslušný okresný úrad konal nezákonne, keď vôbec vydal živnostenské oprávnenie na prevádzkovanie daných živností IMAZ na základe týchto už neplatných osvedčení, ktoré prestali platiť v roku 2009 a žiadne ustanovenie zákona neupravilo predĺženie ich platnosti na neurčito. S poukazom na uvedené je zrejmé, že IMAZ nie je oprávnená prevádzkovať verejné vodovody a verejné kanalizácie, nakoľko nedisponuje živnostenským oprávnením na prevádzkovanie verejných vodovodov a verejných kanalizácií.

AVS zastáva názor, že nútenú správu možno zrušiť len rozhodnutím o zrušení rozhodnutia, ktorým bola vyhlásená nútená správa, pričom v tomto rozhodnutí sa presne stanoví postup a podmienky prevzatia vodárenskej infraštruktúry tak, aby nedošlo k ohrozeniu nepretržitej dodávky pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd. AVS poukazuje na to, že neexistuje žiadny zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 v mimo odvolacom konaní, nakoľko rozhodnutie OÚ Bratislava aj rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 boli vydané za účelom ochrany verejného záujmu, a to v záujme ochrany verejného zdravia, pričom AVS riadne a v súlade so zákonom vykonávala nútenú správu vodárenskej infraštruktúry v Obci Chorvátsky Grob. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia je oprávnený rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 výlučne zmeniť a vo výroku rozhodnutia jasne, určite a zrozumiteľne určiť, kedy pominie čas nevyhnutnej potreby pre správu, prevádzku a údržbu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v rámci vyhlásenej nútenej správy. AVS poukazuje na to, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia je povinný opakovane po ukončení dokazovania dať AVS v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku dať možnosť oboznámiť sa s podkladmi pre vydanie rozhodnutia, vyjadriť sa k zistenému skutkovému stavu, k spôsobu jeho zistenia a umožniť mu, aby navrhol doplnenie dokazovania, nepostačuje, pokiaľ umožní AVS vyjadriť sa len pri začatí mimo odvolacieho konania. Uvedené vyplýva z konštantnej judikatúry.

S poukazom na vyššie uvedené považuje AVS rozhodnutie OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 v spojení s rozhodnutím ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 za zákonné a správne, a preto žiada, aby správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia podľa § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku mimo odvolacie konanie zastavil, nakoľko odpadol dôvod konania začatého správnym orgánom z úradnej činnosti. Alternatívne AVS žiada, aby správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zmenil výrok rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 tak, že jasne, určite a zrozumiteľne určí okamih pominutia času nevyhnutnej potreby pre správu, prevádzku a údržbu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v rámci vyhlásenej nútenej správy, zohľadňujúc proces odovzdávania vodárenskej infraštruktúry novému prevádzkovateľovi verejného vodovodu a verejnej kanalizácie a vydania cenového rozhodnutia Úradom pre reguláciu sieťových odvetví pre danú lokalitu.

Listom zo dňa 05.08.2021, doručeným dňa 09.09.2021, Obec Chorvátsky Grob, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu – Advokátskej kancelárie JUDr. Bielovič, s.r.o., zaslala správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia podanie, v rámci ktorého mu predložila Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/271/2020-146 zo dňa 27.07.2021, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave v právnej veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 rozhodol o prerušení konania až do skončenia správneho konania o mimoriadnom opravnom prostriedku č. 5602/2021-9.2, 28564/2021. Z dôvodu pretrvávajúcej právnej neistoty, nezákonného obmedzenia vlastníckeho práva Obce Chorvátsky Grob, ako i faktického ohrozenia práv a právom chránených záujmov obyvateľov Obce Chorvátsky Grob, Obec Chorvátsky Grob opätovne požiadala o bezodkladné začatie mimo odvolacieho konania a o vydanie rozhodnutia v predmetnej veci.

Po preskúmaní rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020, rozhodnutia OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 a súvisiaceho spisového materiálu správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo

odvolacieho konania na základe odporúčania Osobitnej komisie ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov (ďalej len „osobitná komisia“) zaujal v tejto veci nasledovné stanovisko:

V rámci konania o vyhlásení nútenej správy správny orgán nemá v predmetnej veci inú právomoc, než tú, ktorá mu vyplýva z § 14 zákona o verejných vodovodoch, t. j. vyhlásiť nútenú správu za podmienok ustanovených v zákone (ods. 1) a rozhodnúť, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútenej správy preberá na čas nevyhnutnej potreby správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie (ods. 2). Určenie doby ukončenia nútenej správy spôsobom vyplývajúcim z výroku napadnutého rozhodnutia ministerstva („doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým OÚ Bratislava zruší rozhodnutie o vyhlásení nútenej správy na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“) je nad rámec zákona o verejných vodovodoch. Zákon o verejných vodovodoch totiž dobu vyhlásenia nútenej správy vymedzuje na „čas nevyhnutnej potreby“. Zákon o verejných vodovodoch neupravuje právomoc správneho orgánu zrušiť rozhodnutím nútenú správu. V prípade, ak by správny orgán zrušil nútenú správu rozhodnutím v správnom konaní, konal by nad rámec čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Po preskúmaní príslušného administratívneho spisu správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania dospel k záveru, že v konkrétnom prípade došlo k porušeniu zákona, nakoľko v predmetnej veci ministerstvo určilo dobu uplynutia vyhlásenej nútenej správy nad rámec § 14 zákona o verejných vodovodoch. S ohľadom na vyššie uvedené je preto rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 vydané v rozpore so zákonom, a preto správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania dospel k záveru, že rozhodnutie ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 je potrebné podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zmeniť tak, že sa upraví výrok rozhodnutia OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 spôsobom, ktorý bude v súlade s § 14 zákona o verejných vodovodoch.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 zmenil čiastočne tak, že zrušil časť výroku rozhodnutia, podľa ktorého

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, ktorý oznámi Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja účastníkom konania na základe preukázania pominutia dôvodov vyhlásenia nútenej správy zo strany vlastníka verejných vodovodov a verejných kanalizácií“

a nahradil ho znením, podľa ktorého

„doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií medzi vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, v súlade s § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z.“

Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z.: „Vlastník verejného vodovodu môže prevádzkovať verejný vodovod, ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa tohto zákona a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejného vodovodu podľa § 5, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 v písomnej zmluve.“

Podľa § 16 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z.: „Vlastník verejnej kanalizácie môže prevádzkovať verejnú kanalizáciu, len ak spĺňa všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejnej kanalizácie podľa tohto zákona a osobitného predpisu, inak je povinný zabezpečiť prevádzkovateľa verejnej kanalizácie, s ktorým si upraví vzájomné práva a povinnosti uvedené v odseku 4 v písomnej zmluve.“

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle vyššie uvedeného zastáva názor, že čas nevyhnutnej potreby trvania vyhlásenej nútenej správy v uvedenej veci uplynul dňom, keď došlo k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry medzi Obcou Chorvátsky Grob ako vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a spoločnosťou IMAZ ako prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, t. j. dňa 31.03.2021. O uvedenej skutočnosti listom zo dňa 09.07.2021, doručeným dňa 12.07.2021, Obec Chorvátsky Grob informovala správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia v rámci vyjadrenia k Oznámeniu o začatí mimo odvolacieho konania.

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku: „Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.“

V zmysle uvedeného ustanovenia správneho poriadku, pri zmene alebo zrušení rozhodnutia správny orgán musí vždy dbať na to, aby účastník, ktorý v správnom konaní konal dobromyseľne, t. j. práva priznané mu v rozhodnutí nadobudol v dobrej viere a bez snahy uviesť správny orgán do skutkového omylu, bol rozhodnutím vydaným v mimoodvolacom konaní dotknutý v čo najmenej miere.

V tejto súvislosti správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia konštatuje, že odstránením vyššie uvedenej zistenej nezákonnosti nebudú nijako dotknuté dobromyseľne nadobudnuté práva Obce Chorvátsky Grob, ani AVS, nakoľko zmenou výroku rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 bude iba presne špecifikovaný moment, kedy uplynie doba vyhlásenej nútenej správy, ktorá je v súlade s § 14 zákona o verejných vodovodoch vyhlasovaná iba na čas nevyhnutnej potreby.

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia súčasne konštatuje, že v rámci mimo odvolacieho konania je oprávnený preskúmať iba zákonnosť napadnutého rozhodnutia ministerstva. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia sa preto v mimo odvolacom konaní zaoberal iba nápravou zistenej nezákonnosti a nezaoberal sa námietkami účastníkov konania, ktoré smerovali voči postupu ministerstva v uvedenej veci, alebo voči postupu účastníkov konania v rámci výkonu nútenej správy dotknutej vodárenskej infraštruktúry. Pokiaľ ide o dôvody vyhlásenia nútenej správy OÚ Bratislava, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia nezistil dôvody nezákonného vyhlásenia nútenej správy.

Z dôvodu, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia uviedol popis zistenej nezákonnosti už v „Oznámení o začatí mimo odvolacieho konania na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020“ č. 5206/2021-9.2, 28564/2021 zo dňa 01.07.2021, nevyhovelo ani návrhu AVS, aby pred vydaním rozhodnutia opätovne oboznámil účastníkov konania s podkladmi rozhodnutia v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko obaja účastníci konania sa k zistenej nezákonnosti dostatočne vyjadrili už v rámci svojich vyjadrení k uvedenému oznámeniu o začatí konania, na základe čoho bol v uvedenej veci dostatočne zistený skutkový stav a ďalšie oboznamovanie účastníkov konania v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku by bolo iba predlžovaním doby mimo odvolacieho konania, v rozpore s princípom hospodárnosti konania. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia v tejto súvislosti poukazuje na § 34 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorého vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu a na § 34 ods. 5 správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Na základe vyššie uvedeného, po preskúmaní rozhodnutia ministerstva č. 8250/2020-4.1 zo dňa 29.10.2020 v spojení s rozhodnutím OÚ Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 a príslušnej spisovej dokumentácie a s prihliadnutím na stanovisko osobitnej komisie konštatujem, že v uvedenej veci bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno v zmysle § 68 ods. 2 správneho poriadku podať rozklad v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia k ministrovi životného prostredia Slovenskej republiky, Nám. L. Štúra 1, 812 35 Bratislava. Toto rozhodnutie je po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov preskúmateľné súdom.

.....
Ján Budaj
minister životného prostredia
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

1. Advokátska kancelária JUDr. Bielovič, s.r.o., Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 52 134 750,
2. AVS, s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697.

Na vedomie:

1. Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava,
2. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej vodnej správy a rybárstva, TU (príloha – spisová dokumentácia).

Predkladá:

Mgr. Michal Kiča, predseda Osobitnej komisie ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov